

במדינה

המתינו בסבלנות לקבלת היתר המעבר מאנשי התנועה. אני ממחר להלווייה ב"כפר, עשו טובה, תנו לי לעבור", התחנן צעיר ערבי דובר עברית רהוטה. "השומר רון הוא שלנו", השיב לו אבי. המושל ניראה חסרי-אונים. אל תתנו לנו להתבזות לפני הערבים ולהשתמש באמצעי-עראליות. חזר והתחנן לפני אנשי הק"ב, אך לשווא. הנהגים הערביים התברו ונו בקוצר-רוח בנעשה, כשלפתע ניסתה אחת המכוניות לרדת לשוליים ולעקוף את היושבים. כמה מהם השתטחו לפני גלגליה. המושל נתן את האות, ההיילים החלו גור-רים את המפגנים לשוליים. "לא להכות היילים", צעק אבי לאנשיו. אלה התנגדו, השתוללו בפראות, התחמקו ושובו לשכב על הכביש. סמלי-צנחנים גינזי התחמם והחל בועט בנערים. המושל איבד את השליטה בחייליו. אשה זקנה שהצטרפה בבוקר אל אנשי הגרעין החלה צועקת על

(המשך מעמוד 24)
הערבים שהמתינו בשירה ארוכה בכלי-ריכבם. ציוויה-הטלוויזיה הזרים עמדו מן הצד, והנציחו את ההתנגשות על-גבי סירי טי הצילום וההקלטה. בעוד קצין צה"ל ב"דרגת סגן-אלוף מהלך הוראות. חצי-שעה קודם-לכן נעצר האוטובוס ה-שכור, ובו כעשרים מאנשי גרעין אף-שעל של תנועת כך כהנהגת הרב כהנא — שהיו נציגיו התלאביניים של מיבצע-הראווה — במחסום צבאי שהתמקם על הכביש הראשי לקלקליה-שכס. אנשי הק"ב, שכללה קומץ צעירים דוברי אנג'לית מתלאביב, קבוצת תלמידי ישיבת בני עקיבא מרעננה ושלושה קשישים תימ'הניים, יצאו בבוקר יום השישי האחרון להגיה את אבן הפינה ל"עיר היהודית ה-ראשונה אחרי הגלות" על הריגריזום. ה-שקף על העיר שכס. אפשר היה למונץ, פרטים על ה-

צעק מנהיג צעק מנהיג (מאחד), אך לשכס — אלימה, ומלווה בחילופי-המלומות.

לא להתנגד

הקבוצה של אנשי הרב כהנא (ממוסף, למרות זאת, הפכה התמריץ שבה חטמו אנשי לשכס — אלימה, ומלווה בחילופי-המלומות. החיילים המכים. "הירגע, סבתא", פלט לעבר האחד מהם. הוא לא ידע שבכך פגע בציפורי-נפש של הישיבה. "אני לא סבתא" צעקה אליו מחלון האוטובוס. "אני לעולם לא אהיה סבתא. חיילי!" התברר שבנה של האשה, ציפורה דרורי, נפל במלחמת ששת-הימים בעת הפריצה לרמה, ואנשי יחידתו לא ביקרו אצלה עד עצם היום הזה. היא הס' בירה שהצטרפה לאנשי כך מאחר שהיא מצטרפת אל כל מי שמאיים להוריד את שילטון מפא"י. "חתמתי גם לשל" ול"שמר" אל פלאטון-שרון", אמרה. אותה שעה, במקום אחר, נעצרה שיירה אחרת של אנשי כך שיצאו מירושלים. ב"ראש קבוצה זו עמד הרב כהנא עצמו. הוא הצליח להגיע עד לאזור עטרות, לפני רמאללה, שם נחסם והובל למעצר במישרת ירושלים. **מיציעד החתשה.** בינתיים אירגן אבי את אנשיו שפורו מעל הכביש, והם הח' לו נעים מיוזמה, לכיוון שכס. מרחק 22 קילומטרים מנקודת המחסום. "נגיע לאלון מורה, ומשם ננסה להגיע להריגריזום", אמר אבי לאנשיו המשולהבים. המושל לא הפריע להם לנוע, וכך החלה השיירה המורה מתקדמת כשבראש מוביל גיפ של מישרת צבאית שנשלח-לאבטח את הצועדים, ומאחר מזדנב המושל ב"ריכבו, המושל הבין שאין בכוחו למנוע מהקבוצה לנוע. החליט לשנות את הטק'טיקה שלו. הוא קיווה להתיישב ולצנן את התלהבותם. ואכן, הדרך רצופת העליות הקשות, החום, חוסר המים והזיעה הג'רת המיסו אטאט את האידאולוגיות. כג'בור קילומטרים ספורים, בהגיעם לכפר עזון, היו אנשי הקבוצה כבר תשושים ו'סחוסים. כעבור שעה קלה החלו פלוגות הסער של כהנא להישבר. הם התיישבו בצדי הדרך, עייפים ומיואשים. לרגע זה ציפה המושל, כעת הציע להם את שירותיו הט'רים, והם קפצו על המציאה והסועו אחר כבוד אל מעבר לקו הירוק. העיר היהודית הראשונה בשכס פיספה את התיסטוריה.

מיבצע, כמו על שאר מיבצעיו של הרב הפאנאטי בעל הדיעות הלאומניות היצור'ניות, פורסם בהבלטה במודעות-ענק ב'עיתונים שבועיים קודם-לכן. וכל מהדור'רות-החדשות בישרו על העתיד להתרחש. משום כך היתה זו נאיביות לחשוב שהכל יילך חלק, ואכן, כבר למן היציאה מכיכר'מלכיש-ישראל בתלאביב עקבה מכונית אסקורט מישרתית אחר האוטובוס. את'ריה נסעו מכוניות של רשת-החדשות ה'אנגלית, ושל שתי רישות-הטלוויזיה ה' גדולות בארצות-הברית, אנ'בייס וטי'בי'אס. מיספרם של אנשי העיתונות והתוק'שהעסיק מיבצע היה גדול למיספר אנשי התנועה. בצומת כפר-סבא הצטרפו תלמידי ה'י'בה לאוטובוס. מנהיג המיבצע, שהיה נרגש ומשולהב כאלו חש שהוא עומד להיכנס להיסטוריה, לא נאם קצר לפני שהחל האוטובוס לנוע לכיוון קלקליה. "שכס היא העיר הראשונה שאולה הגיע אברהם אבינו, ומאחר יותר יהושע ב"ן נון", כרוז צעיר במיבטא אמריקאי. "שכס היתה ותהיה עיר יהודית, וכל ממשלה שתמנע מיהודים להתיישב בעיר — אין לה זכות קיום!" סיים בקול רוטט. מיד לאחר-מכן פצחו בגיהישיבה במיומורי דת. המנהיג, צעיר בן 22 מגרעין אלון מורה היושב בקורס, הודהה בשם אבי, שסירב בעקשנות לגלות את שם-מישפחתו. על כל שאלה שנשאל השיב, בהבטח-השיבות: "לא אוכל לגלות פרטים מיבצעיים". **מכות עץ הכביש.** ארבעה קילומטר'רים אחרי קלקליה, לפני הכפר הערבי עזון, המתניה לקבוצה כיתת-חיילים ש'הציבה מחסום צר על הכביש. "לא אוכלו להמשיך מכאן", בהזיר לאבי סגן במי'לואים. התפתח ויכוח לגבי זכותו של צה"ל למנוע את המעבר. במקום הגיע מו'של תול-כרם, סגן-אלוף יוסי לונץ, והורה לאנשי הקבוצה לעלות על האוטובוס. אם אהגנו לא נעבור, גם ערבים לא יעברו", השיב אבי, והורה לאנשי קבוצתו להת'יישב על הכביש. במהרה התאספו במקום כמה עשרות ללירכב ערביים. ונהגיהם

יכוח
דרמאתי פרץ בין חייל משולהב לאם שכולה (בחלון). החייל צעק: "שקט, סבתא!" והיא השיבה: "בגלל הצבא שלך אני כבר לא אהיה סבתא" מושל טול-כרם ניסה להפריד.

מיפלגות

קרו הקרנות

בדיקת עיסקיהמימון
של קרן "תלחי" מגדה
דברים שאי-אמנו
אם היה זקוק מישהו להוכחה בדבר האפלייה שנוהג האוצר כלפי מיקרים שר'ים, באה פרשת קרן תלחי וסיפקה אר'תה. במרכז הפירסומים עמדו שתי המח'אות של גוף בשם ט.ה. אסטבלישמן,ט, משוכות מחשבון הגוף באוטור'בנק בציריך. המחאות אלה חזרו ללא כיסוי. הן הוצגו בבית-המישפט, כהוכחה לכך שקרן תלחי בישראל חייבת כספים לאורחית איראנית בשם פולי מולדזה המיוצגת על-ידי עו'ר-הדין יהודה רסלר. פרסום הפרשה גרר מייד הודעות של ראשי האוצר כי פתחו בחקירת המיקרה, שכן ברור — ממיסמכי התביעה — כי נציגי קרן תלחי בישראל מסרו המחאות במטבע זר לאורח ישראלי אחר (בן-דודה של פולי מולדזה, שהוא נציגה בישראל). הודיעו אנשי האוצר בכל העיתונים: לאורח ישראלי אסור בתכלית האיסור ל' העביר המחאה או מטבע-זר לאורח אחר. וחובה עליו למוכרם לבנק בלבד. עצם ההעברת המחאה הוא עבירה. **יש צ'ק ויש צ'ק.** הקורא הודעות אמיצות אלה יכול להיווכח, כי מזה חוד'שיים מתפרסמות בכל העיתונים בישראל הודעות והוראות על כך שייגאל ידן מסר המחאה במטבע זר לאורח ישראלי אחר ולא מכרה לבנק. והנה, במקרה של ידן לא הודרו ראשי האוצר לפתוח בחקירה. ופרקליט מהוו ירושלים אף הודיע כי אין במעשה זה דבר המחייבו לפתוח בהליכים פליליים. במקרה של קרן תלחי, כאשר המערך מבקש להכות את תנועת החרות, העברת הצ'ק היא עבירה חמורה. במקרה של ייגאל ידן, כאשר רואים ב"ש שותף לממשלה שתוקם, העברת הצ'ק אינה ג'רת הליך פלילי. רזיוויו של האוצר לפעול במקרה זה אינה הפרט המיסטורי היחיד. הפרשה כו'לה פשוטה למדי: סוחר בדולרים שחורים נתן בשנת 1974 אסף לירות ל'קרן תלחי. הכסף נמסר לקרן ולמנהלה אב'רהם אלדן, והוסכם כך: קרן תלחי תמיר את הלירות לדולרים, תפקיד על שם הסו'ר את הדולרים שיומרו לפי השער או בשוק השחור. מהות העיסקה לא היתה הלוואה-בריבית, אלא פשוט המרת דולרים ללירות בשוק השחור. לתנועת החרות היו כל העת הכ'מסות שוטפות בדולרים בחו"ל. תחת ש' תמיר אותם באוצר לפי השער הרישמי או 4.2 לירות לדולר, העדיפה קרן תלחי

ומצא בגב הצ'ק את חתימת התובע. (ג) הנתבע 1 בדק במיסמכי החברה, אשר רכשה את העתקות אשר מדובר בהם בפירסומים. מצא בין רישומיה כי העת'קות הללו, ששלח התובע אליהם, נרשמו כאילו נרכשו בסכום של 6,000 דולר. (ד) הנתבע 1, כשהוא מצוייר במודע זה, גרם לבריקת כ'רשי ייזות-היציאה אשר היצא'י בשנה ההרזונטית דעתיקות ולא נמצא בהם רישווי-יציאה לשמו של הת'י בע'ו/או לשם האוניברסיטה הקיברנית, עד סך של 6,000 דולר. (ה) הנתבע 1, מייד כאשר נודע לו כי מעורב בעיסקה זו גם אדם בשם לוי, פנה אליו, שוחח עימו והציג בפניו את גירסתו של התובע, כי הצ'ק הופקד כדיון בבנק דיסקונט. כאשר הציג הנתבע 1 בפני לוי את האפשרות שהרזורים שבצ'ק הוכרחו שלא כדיון לחו"ל, היתה תגובתו של לוי כזו הלשוני: "או אהיה במצבכה של לואה רבין..." (ו) הנתבע 1 עיין כמיות יכולתו בצ'ק המדובר על סך 6,000 דולר, ולא מצא בו חותמת של בנק ישראלי. עתה מסתבר כי ייתכן שיש בצ'ק פיסה זעירה של חותמת בנק ישראלי, שכימעט אינה גלויה לעין, בלתי-רמיונית. הנתבע 1 בדק ובירר נוהלי בנקים בארץ, שעל פיהם לא יקובל צ'ק להס' קדה מבלי שהמפקיד יחתום על גבו. על יסוד הוראות-הזהל אלה הסיק הנתבע כי הצ'ק לא הופקד בבנק ישראלי-עלידי התובע. בבדיקותיו מצא הנתבע 1 איהתאמות בין מיסמכים שנמצאו אצל אנשים המעו'רים בעיסקה לבין מיסמכים המופקדים בארכיוני בנקים יחברות. **כמויכן יטענו הנתבעים כי דינה של התביעה ההירדנית ו/או ההימחק על הסף, כאשר היא מהווה שימוש טורדני לרעה בהדי' כי בית-המשפט נכבד זה עדימת להשפיע בדרך לאיחוקות על דיוני כותיהמישפט השוים בתלאביב, הדין בקובעות התובע נגד הנת'בים כאותם עניינים עצמם המפ'י רטים ככתביהגנה זה.** הנתבעים יטענו כי כתביהגנה הנוכחי של התובע נעשה, נוסח ונגק בו סכום פיצוי כל-יך מסורו על-ימת להשפיע על מהלך הקובלנה הפלילית, אשר הגיש תור' בע כנגד הנתבעים, והתלויה ועומדת בה' בית-המשפט השלום בתלאביב. **מכר המעמים והמענות שי ככתביהגנה זה, המשווימה זה את זה, וחילופים זה לזה, מתבקש כבוד בית-המשפט לדחות על הסף ו/או לחקוק את הסף את תביעת התובע, ולחילופין לדחות התביעה ונהייב התובע בהוצאות הנת'בים ושכר-העריכת עורכי-דין.** **אמנו זיכרונן, עורכי-דין אביגדור פדרמן, עורכי-דין** **ע'ר כאן נוסח כתביהגנה שהוגש על-ידי פרקליטי העולם הזה כתביעת הנוזיקן על פי חוק לשון הרע שהגיש ייגאל ידן.** התפתחות נוספת בפרשת ידן, השבוע, היתה החילתה של החקירה המישרתית בתלונות שהגישו על-ידי יגאל ליבוב נגד ייגאל ידן. אחת התלונות הנבדקות עתה על-ידי המישרתה מתייחסת לפישה ה' עלמותו של שקל כסף משנת 5, שערכו כיום 650 אלף ל"י. ארבעה שקלים מ' סוג זה נמצאו בעת שנערכו החפירות ב' מצדה. כיום ידוע על מקום הימצאם של שלושה שקלים בלבד. הרביעי נעלם ב' דרך מיסטורית. המישרתה בודקת וחוקרת אף את התי' לונה המתייחסת לכך שדין השכיר את דירתו בעת שהיה בשנת שבתון, תמורת מטבע זר ששולם לו בחו"ל, דבר המהווה עבירה על תקנות-הכספים של האוצר. ה' תלונה השלישית הנבדקת היא זו שבה נטען כי הפרופסור ידן מכר לביביס, תמורת 500 לירות שטרלינג, סרט שצולם על-ידי מישלחת-החפירות בחצור, למרות שהסרט היה רכוש המישלחת הציבורית. עובדה מעניינת: בקובלנה הפלילית ה' נוספת שהגיש השבוע ידן נגד עורכי הטוטס הוה, הוא נמנע מלהאשים אותם בהוצאת לשון-הרע על פירסומים פרטיות השכרת-הדירה תמורת מטבע-זר ומכירת הסרט על חפירות חצור לביביס.